

Ngân Ngơ Tôi Nói Với Hoa Hồng

Rồi một ngày qua cũng đã qua...Từ nay nước Mỹ sống yên hòa? Hơn thua thấy ở nơi con số, chưa thấy ai cười miệng nở hoa!

Chẳng thấy có ai chòm nhúm lại. Vĩa hè không có quán cá phê. Ba điều bốn chuyện coi không có. Thành phố buồn hiu, phố vắng hoe...

Đã một năm rồi, dịch vẫn còn. Không nghe một tiếng nói yêu thương, không nghe cả tiếng Kinh cầu nguyện, không cả sớm chiều một tiếng chuông!

Có thể có mà không để ý. Nhà Thờ, Chùa, Miếu...đứng im khe. Hiu hiu gió lạnh mùa Đông rét, co rút nếu đường có kẻ đi...

Mở cửa sổ ra: sương trắng xóa.

Khép cửa sổ lại: buồn bao la!

Biden thì có bài diễn văn. Trump ở đâu mà không nói năng? Còn một tháng hơn, đời sẽ khác. Bốn năm Tổng Thống vẫn ngàn năm?

Tôi nhớ tiếng chim lẩm, mỗi ngày, nhưng trời lạnh quá chỉ mây bay...Và mây là chuyện ngàn năm trước, là chuyện muôn đời, chuyện bữa nay!

Ôi một ngày qua cũng đã qua...Thương ai áo lụa gió hai tà...rồi nhìn trời đất lang thang gió...rồi tưởng ai vừa nâng đóa hoa!

Em đi Thanh Hóa, ra Mông Cái, xuống Hạ Long, về lại Cửu Long...Em giống như chim đi trốn lạnh...Ngân ngơ anh nói với hoa hồng!

Trần Vấn Lệ